

Youn Sun Nah – She Moves On (2017)

Written by bluesever

Tuesday, 13 June 2017 13:31 -

Youn Sun Nah – She Moves On (2017)

1. Traveller 2. Teach The Gifted Children 3. Too Late 4. She Moves On 5. No Other Name 6. The Dawntreader 7. Drifting 8. Black Is The Color Of My True Love's Hair 9. A Sailor's Life 10. Fools Rush In 11. Evening Star Acoustic Bass – Dan Rieser Cello – Anja Wood (tracks: 3) Electric Guitar, Acoustic Guitar – Marc Ribot (tracks: 2, 4, 5, 7, 11) Piano, Electric Organ [Hammond Organ], Electric Piano – Jamie Saft Viola – Hiroko Taguchi (tracks: 3) Violin – Antoine Silverman (tracks: 3) Violin, Arranged By [Strings] – Maxim Moston (tracks: 3) Vocals, Kalimba – Youn Sun Nah

Youn Sun Nah is “one of the finest jazz singers on the planet.” (The Observer - UK). Four years have passed since her last highly successful opus, “Lento”, and now the extremely popular Korean, Parisbased vocal star is back, with a new album. It is a completely fresh project, recorded with a top New York band. Great intimacy, poetry and charm, pure-toned and emotional honesty – you can expect all of that from Youn Sun Nah. --- actmusic.com

On a stunning gig in London last September, the South Korean singer Youn Sun Nah showed how seamlessly she could move between impressionistic high drama, abstract improv, or a folk artist's candid simplicity. This New York set takes her closer to the mainstream with a band including keyboardist-producer Jamie Saft and the inventive Marc Ribot alongside her regular guitarist Ulf Wakenius. She delectably catches the dreamy poetry of Joni Mitchell's *The Dawntreader* and the tenderness of *Fools Rush In*, shakes long notes with a flute-like delicacy on *Black Is the Colour of My True Love's Hair*, lifts Jimi Hendrix's *Drifting* to a free furore with the guitarists. But the shuffle-strumming Paul Simon title track doesn't really take off despite the singer's distantly Peyroux-like airiness, and the generic soul-ballad *Too Late* (written by Saft and his songwriter wife Vanessa) could use a little of her improv savagery to puncture its faintly

Youn Sun Nah – She Moves On (2017)

Written by bluesever

Tuesday, 13 June 2017 13:31 -

humdrum yearnings. You couldn't miss Youn Sun Nah's musicality in any setting, but this is rather a tame one by her standards. --- John Fordham, theguardian.com

Koreańska wokalistka jazzowa Youn Sun Nah po czterech latach wraca z nowym albumem. Artystka zdobyła w ostatnich latach ogromne uznanie dzięki zgrabnemu łączeniu elementów jazzu z muzyką pop, soul i folkem. Jej wyjątkowe predyspozycje wokalne sprawiły, iż porównywana jest dziś do takich gwiazd jak Diana Krall czy Norah Jones. Nagrany w Nowym Jorku z tamtejszymi muzykami album "She Moves On" silnie eksponuje elementy muzyki zakorzenionej w kulturze Ameryki Północnej. Producentem albumu jest grający również na instrumentach klawiszowych Jamie Saft, artysta znany wcześniej z awangardowych dokonań i współpracy z takimi muzykami jak John Zorn czy Mark Ribot. W programie nowego albumu Youn Sun Nah znalazły się m.in. nowe wersje utworów z repertuaru Lou Reeda, Paula Simona, Joni Mitchell, Jimiego Hendrixa i Fairport Convention.

Wokalistka zdaje się równie swobodnie poruszać w obrębie intymnych osobistych ballad (klasycznie brzmiące "Traveller" i "The Dawntreader" oraz "Too Late", "No Other Time" i "Fools Rush In") jak estetyki rocka i bluesa ("Drifting") czy r'n'b ("Teach The Gifted Children").

Nowojorski zespół towarzyszący Youn Sun Nah dysponuje wyjątkowym brzmieniem, które idealnie dopasowane jest do predyspozycji koreańskiej piosenkarki, zarówno w zakresie jej ogromnych możliwości wokalnych, jak ekspresji i pełnych zaangażowania interpretacji.

Prawdziwym majstersztykiem w zakresie aranżacji instrumentalnej jest "She Moves On" Paula Simona, mieniący się kapitalnymi partiami gitary, stylowymi dźwiękami klawiszy i transowym podkładem rytmicznym. Poruszającą bluesową balladę "Too Late", Nah nagrała z udziałem klasycznego kwartetu smyczkowego Maxima Mostona, nadając kompozycji pianisty i producenta płyty Jamiego Safta, wyjątkowo stylową oprawę.

Z kolei "No Other Name" nagrana została tylko z towarzyszeniem akustycznej gitary grającego w pięciu utworach na płycie, Marca Ribota. Ta stylowa piosenka oraz ocierająca się o psychodelię wersja tradycyjnej pieśni amerykańskich Apalaków "Black Is The Color Of My True Love's Hair", zdają się zdecydowanie odbiegać stylistycznie od reszty utworów, stanowiąc tym

Youn Sun Nah – She Moves On (2017)

Written by bluesever

Tuesday, 13 June 2017 13:31 -

samym ciekawe urozmaicenie i kilkuminutowe oderwanie od panującej na płycie konwencji.

Youn Sun Nah zgrabnie potrafi połączyć fascynacje klasycznym stylem wokalnym genialnej Barbry Streisand ("Traveller", "The Dawntreader" i "Fools Rush In"), z typowo jazzową manierą wokalistek w rodzaju Dee Dee Bridgewater czy Patricii Barber. Z każdą kolejną płytą koreańska wokalistka zdaje się coraz bardziej zbliżać do elitarnej grupy największych jazzowych diw XXI wieku. Jej najnowsza płyta stanowi kolejny bardzo duży krok w tym kierunku. ---Robert Ratajczak, longplayrecenzje.blox.pl

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [4shared](#) [mega](#) [mediafire](#) [uloz.to](#) [cloudmailru](#)

[back](#)